

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: ECB tolkade artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) felaktigt genom att felaktigt anta att varje persons rätt till handlingar som avser dem enligt artikel 41.2 b i stadgan är begränsad till möjligheten att kunna ta del av handlingarna för att kunna utöva sin rätt att yttra sig vad avser ett specifikt överklagbart avgörande i den mening som avses i artikel 263 FEUF, vilket den relevanta institutionen för närvarande överväger. Sökanden hävdar att rätten enligt artikel 41.2 i stadgan föreskriver en bredare princip gällande administrationens skyldighet till transparens för de som berörs av dess verksamhet och att detta avspeglas av den omständigheten att artikel 41.2 b, till skillnad från artiklarna 41.2 a och 41.2 c i stadgan, inte innehåller någon hänvisning till något avgörande.
2. Andra grunden: ECB tolkade och tillämpade artikel 22.2 i förordning nr 1024/2013⁽²⁾ och 31.2 i förordning nr 468/2014⁽³⁾ felaktigt. Sökanden har bland annat påpekat att begreppet handling inte definieras restriktivt i artikel 22.2 andra meningen i denna förordning, som att det enbart omfattar de dokument som ECB samlar in för att anta ett specifikt beslut som den för närvarande överväger och att definitionen av handling enligt artikel 32.2 i förordning nr 468/2014 omfattar alla dokument som avser ECB:s övervakning av en särskild övervakad enhet. Sökanden hävdar att artikel 32.1 i förordning nr 468/2014 i vart fall inte kan tolkas som att den begränsar räckvidden av rätten enligt artikel 22.2 i förordning nr 1024/2013. Artikel 22.2 i förordning nr 1024/2013 och artikel 32.1 i förordning nr 468/2014 kan inte heller tolkas som att de begränsar rätten enligt artikel 41.2 b i stadgan. Sökanden har även för säkerhets skull gjort gällande att båda bestämmelserna skulle vara rättsstridiga om de tolkades på detta sätt eftersom de är oförenliga med lagstiftning som ska vinna företräde vid en normkonflikt.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är rättsstridigt på grund av ECB:s restriktiva synsätt vad gäller rätten till tillgång till handlingar, eftersom ECB underlät att vad avser transparens bedöma att dess beslut, nämligen på grundval av dess beslut av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till bankens handlingar (ECB/2004/258/EC)⁽⁴⁾, som vid tidpunkten för det angripna beslutet var under antagande, är en överklagbar rättsakt enligt artikel 263 FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (EUT L 141, 2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Europeiska centralbankens beslut av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (EUT L 80, 2004, s. 42).

Talan väckt den 13 oktober 2022 – ClientEarth mot rådet

(Mål T-648/22)

(2022/C 482/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ClientEarth AISBL (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten C. Ziegler)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska unionens råd den 3 augusti 2022 (SGS 22/3264) på begäran om intern omprövning enligt avdelning IV i Århusförordningen avseende rådets förordning (EU) 2022/515 av den 31 mars 2022 om ändring av förordning (EU) 2022/109 om fastställande för 2022 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 104, 2022, s. 1), och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden: Rådet har gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning vad gäller räckvidden av sökandens rätt till omprövning enligt Århusförordningen när det beslutade att sökandens påståenden att rådet saknade behörighet och gjorde sig skyldig till maktmissbruk vid genomförandet av TAC-förordningen, skulle avvisas eftersom de inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 10 i Århusförordningen.
2. Den andra grunden: Rådet har gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning vad gäller väsentliga aspekter av sekundärrätten och räckvidden av rådets behörighet att fastställa totala tillåtna fångstmängder (TAC:er) enligt artikel 43.3 FEUF genom att:
 - rådet gjorde en felaktig rättstillämpning vad gäller handels- och samarbetsavtalets inverkan på rådets behörighet att fastställa TAC:er i strid med unionslagstiftningen på fiskeriområdet,
 - gjorde en felaktig rättstillämpning vad gäller utrymmet för dess skönsmässiga bedömning vid fastställande av fiskemöjligheter i enlighet med begränsningarna i det övergripande MSY-målet (maximal hållbar avkastning, MSY) i artikel 2.2 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, och
 - gjorde en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning vad gäller omfattningen av sin behörighet enligt artikel 43.3 FEUF.
3. Den tredje grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning vad gäller dess skyldigheter att:
 - genomföra försiktighetsansatsen enligt artiklarna 2.2 första och andra styckena, 4.1.8 och 9.2 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, samt i enlighet med MSY-målets strikta begränsningar, och
 - genomföra ekosystemansatsen enligt artikel 2.3 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
4. Den fjärde grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning i samband med maktmissbruk vid antagandet av rådets förordning (EU) 2022/515 av den 31 mars 2022 om ändring av förordning (EU) 2022/109 om fastställande för 2022 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 104, 2022, s. 1).

Talan väckt den 18 oktober 2022 – Shamalov mot kommissionen

(Mål T-651/22)

(2022/C 482/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kirill Shamalov (Sankt Petersburg, Ryssland) (ombud: advokaten A. Genko)